

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4890/2018
19.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца „Проел“ АД из ..., чији је пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених АА, коју заступа отац ББ, ВВ и ГГ, које заступа отац ДД и ЋЋ, сви из ..., ради чинидбе, и у парници тужиоца „Проел“ АД из ..., против туженог ЕЕ из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1427/17 од 23.01.2018. године и пресуде тог суда Гж 3594/18 од 04.09.2018. године, у седници од 19.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1427/17 од 23.01.2018. године.

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3594/18 од 04.09.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3594/18 од 04.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1767/2016 од 03.03.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени су обавезани да поруше три зидане гараже и уклоне сав грађевински материјал, и предају наведено земљиште тужиоцу слободно од лица и ствари. Ставом трећим изреке тужени АА, ВВ и ГГ обавезани су да тужиоцу накнаде парничне трошкове по 22.825,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1427/17 од 23.01.2018. године, ставом првим изреке преиначена је пресуда у ставовима другом и трећем изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезу да поруше три зидане гараже, уклоне сав грађевински материјал и предају тужиоцу земљиште слободно од лица и ствари на којима се налазе предметне гараже са мерама и

границама наведеним изреком. Тужилац је обавезан да туженима АА, ВВ и ГГ на име трошкова парничног поступка исплати по 15.300,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

С обзиром да је ревизија дозвољена у смислу новелираног члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 .... 78/18), то нема законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду Гж 1427/17 од 23.01.2018. године, у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, катастарска парцела ... КО ... води се као земљиште под објектима и земљиште уз зграду – објекте у државној својини, са правом коришћења тужиоца. На наведеној парцели налазе се пословне зграде, породична стамбена зграда и гараже тужених. Гараже су изграђене 1967. и 1969. године, по основу решења Одељења за управне послове СО Пожаревац, којима се одобрава кућном савету стамбене зграде предузећа штампарија „Просвета“, правном претходнику тужиоца, да на ранијој катастарској парцели .../... КО ..., која је ушла у састав садашње кп. ..., могу изградити гаражу за смештај возила са три бокса, с тим што је одобрење привременог карактера, и наведено је да уколико буде потребно приликом реализације урбанистичког плана у том делу града привремени објекти – гараже ће се рушити, а корисници су дужни да исте поруше о свом трошку и без накнаде. Тужени АА, ВВ и ГГ су гараже купили од лица која су их добила као радници правног претходника тужиоца по основу оверених уговора о купопродаји. Решењем грађевинског инспектора Градске управе ... од 10.09.2009. године наложено је инвеститору НН лицу да у року од 20 дана од дана пријема решења поруше изграђене објекат на кп.бр. ... и .../... . Решењем Министарства грађевинарства и урбанизма од 15.10.2012. године одбијена је жалба овде тужених против решења грађевинског инспектора, а решење Министарства грађевинарства и урбанизма поништено је пресудом Управног суда у 17191/12 од 01.07.2014. године. Према извештају Градске управе Града Пожареваца, Одељење за просторно планирање, урбанизам, грађевинарство и заштиту животне средине од 13.02.2017. године, још увек није донет урбанистички план чија би реализација јасно определила да ли је потребно уклањање предметних гаража. Три спорне гараже налазе се у једном објекту који је покривен лимом, тако да се не могу појединачно рушити, и налазе се ван пословног круга тужиоца.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев да се тужени обавезу да поруше три гараже, уклоне сав грађевински материјал и земљиште предају слободно од лица и ствари тужиоцу.

Наиме, тужилац је као правни следбеник ранијег предузећа постао корисник новоформиране парцеле ... КО ..., на основу решења Агенције за привредне регистре из 2006. године, а у ту парцелу је између осталог ушла и парцела .../... на којој су већ биле саграђене спорне гараже. Правном претходнику тужиоца је решењима од 07.09.1967. године и 10.10.1969. године одобрена изградња објекта у којем се ове гараже налазе. Објекат је по овим решењима имао карактер привременог, а корисници су били у обавези да их уклоне о свом трошку без накнаде само у случају реализације урбанистичког плана у том делу града.

Како је у поступку утврђено из извештаја Градске управе Града Пожаревца, да још увек није донет урбанистички план чија би реализација довела до потребе уклањања предметних гаража, то је правилан закључак другостепеног суда да је тужбени захтев тужиоца за уклањање гаража неоснован, јер још увек није наступио услов који би оправдао њихово уклањање.

С обзиром на наведено, неосновани су ревизијски наводи да се ради о објектима који су саграђени бесправно, као и позивање на предмет Основног суда у Пожаревцу П 2464/11, јер је у том поступку тужба повучена. Неосновани су и ревизијски наводи да спорни објекти угрожавају делатност тужиоца, с обзиром да је утврђено да се исти налазе ван пословног круга тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 281/2018 од 12.04.2018. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца „Проел“ АД, којим је тражио да се тужени ЕЕ обавезе да поруши зидану гаражу, уклони сав грађевински материјал и део катастарске парцеле ... КО ... наведен изреком преда тужиоцу слободан од лица и ствари. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3594/18 од 04.09.2018. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, а у ревизији се посебно не указује на законске разлоге за подношење посебне ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

У тужби од 31.12.2014. године вредност предмета спора је означена на 500.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене и другостепене пресуде.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић